

bil·litar aquesta potenciatrat, major que cap altra, en recerca d'un món millor.

I en la vostra organització, «siau qui sou».

Ens ho digué el poeta. Siau qui sou, perquè és l'única manera d'esser humans.

No oblidem que som concreció d'un esperit universal i d'una terra-paradis, cobejada arreu del món. Fem honor a totes les manifestacions d'ambdues característiques nostres. D'altra manera mutilaríem el gegantí pi de Formentor, que és tot un símbol.

Véngui l'ortíol d'on véngui, ben rebut sia, però vulguem impregnar-lo de la saba de les nostres alzines i del perfum de les nostres pinedes, abans que passi a esser un contingut del nostre intel·lecte. Les comandes que ens arriben de fora amb les ones sinus o encastellades del *Mare Nostrum* sols són música d'ensomni o melèngues i artístiques muntanyes d'escuma després de besar, amb delerona il·lusió, les pedres de la nostra costa altiva.

Siau qui sou, sense escoltar les veus d'aquells que us voldrien allel·lojar de Mallorca. Escolteu, sí, la tonada gentil de la nostra Albufera, La Balanguera, quan tix la senyera per al demà.

JOAN SANXO

2. DE CARA A LES JOVENTUTS (1)*

SOM JOVES. Constituïm l'avui empès cap al demà. Res d'arquilogismes. El nostre horitzó és l'aurora d'un dia clar.

L'esperec de la guerra líquida per sempre més un món que no altres també donam per liquidat dins el nostre intel·lecte. Les dantesques gotes de la riuada d'ahir, ni en quantitat ni en qualitat, no poden satisfer la set de justícia.

Primogènits de l'època de la postguerra i coneixedors dels secrets de les pilotes de futbol i dels rings, som una esperança. Sols nosaltres podem crear o suggerir, sense prejudicis i amb tot l'aplom i tota l'eficàcia, les noves fonts de vida.

¿Què hi ha més potent que un jove, ple de vida interior i física, que comença a notar els entrebancs de la gran forma que vivim i, lluny de caure en escepticismes i desil·lusions, encara sap nua moure la palanca misteriosa que capgirar el món? ¿Què hi ha més potent que un jove?

—Dos joves, tres, vint, cent, mil, la joventut organitzada. La joventut no és encara malnosa pels compromissions, desil·lusions i els prejudicis, no té previs tabús, però sí que posseïx en estat de virginitat la veritat humana (secrets dels seus concerts) i sent el noble orgull d'aquesta possessió. Jove, si et sentis capaç de fer els sacrificis per a humanitzar (sota la llum, la més bella i més d'aquesta veritat) els elements indispensables a la vida, aquests als altres, que com tu senten, en escalcant organització per a p

* «República», 71 (15-VI-1935), 2.